

Artikel fra Eritrea

Massawa den 22/1 2005

Kurt Bertelsen Christensen, formand for LLH

På fiskeri i Det Røde Hav

Eritrea råder over ca. 1200 km af Det Røde Havs kystline på Afrika siden, samt ca. 400 større og mindre øer, de fleste ligger i Dahlak øområdet ud for havnebyen Massawa. Levende Hav er i Eritrea for at få de sidste detaljer og aftaler på plads i et forhåbentlig fremtidigt dansk NGO og Danida støttet kystfiskeri og udviklingsprojekt. Eritrea har akut brug for konkrete og internationalt støttede erhvervs opbyggede udviklingsprojekter, projekter som bygger på det eritreanske folks aktuelle og fremtidige behov. Fiskeriet er et sådant område, der er masser af fisk i havet ud for Eritrea, men disse marine ressourcer bliver for størsteparten ikke fanget af de eritreanske fiskere, men af trawlere fra andre lande, som fisker på licens i eritreansk farvand.

Fra dansk side vil vi støtte udviklingen af et ressource- og socialt bæredygtigt kystfiskeri. Det indebærer en nænsom modernisering af de eksisterende fartøjer med udstyr og grej. Udstyr og grej som gør det muligt for de eritreanske kystfiskere, at tage en større del af de fisk som i dag fanges af de udenlandske trawlere. Dertil har kystfiskerne et for udstyr, men de har også brug for uddannelse og træning i selve fiskeriet, og i en langt bedre fiskebehandling ombord til sikring af en højere kvalitet af den fisk de bringer i land. Programmet støtter også organiseringen og en nyhedsformidling inden for kystfiskeriet. De fisk som kystfiskerne fanger i dag, bliver for hovedpartens vedkommende solgt til den eritreanske befolkning og her viser markedsundersøgelser, at befolkningen, også inde i landet og oppe i bjergene, meget gerne vil have flere fisk, end de har mulighed for at købe i dag. En af årsagerne til den større efterspørgsel på fisk er de stigende priser på kød (med indtægter på under 100 \$/md betaler den eritreanske befolkning nu ca. 5 \$ for et kg kød). Fisk omsættes i de større byer til ca. 1/3 af prisen på kød. De høje priser på kød hænger tæt sammen med flere års tørke i de store dele af Eritrea, hvor man traditionelt opdrætter dyr. Også i dag er Eritrea dybt afhængig af den internationale fødevarerhjælp, da landet stadig lider under den krig mod Etiopien, der har skrevet Eritreas nyere historie.

Eritrea blev selvstændig i 1993 efter en 30 års blodig uafhængigheds krig mod nabolandet Etiopien. Der var fred og udvikling i landet til slutningen af 90'erne, hvor krigen atter blussede op, for så at slutte i 2001, med en noget skrøbelig fredsaftale, overvåget af styrker fra FN.

De synlige tegn på krigen ses overalt, i form af bygninger som er skudt i helt eller delvist i smadder. Det eritreanske folk, ca. 3, 5 mil viser også synlige skader efter krigen. Mænd uden arme og mænd uden ben, møder man overalt i byerne. Og det er også næsten umuligt at få en samtale med en mand hernede, uden at han kommer ind på krigen og dets virkninger på Eritrea og dets folk.

Men ellers er det fredeligt i Eritrea også selv om præsident Isaias Afwerki i sit seneste interview til avisen "Eritrea Profile" 15/1 2005 flere gange siger, at den etiopiske regering forbereder en krig mod Eritrea. Man skal nok være eritreaner for at kunne begribe og forholde sig konstruktivt til et sådant interview med landets statsoverhoved. Det er store og indimellem også voldsomme ord og de må være målrettet til det eritreanske folk i og uden for Eritrea, mere end den internationale verden. Efter en måneds ophold i Eritrea har jeg ikke set noget tegn på, at landet forbereder sig på et angreb fra Etiopien, så derfor tror jeg at præsidentens ord og tale til det eritreanske folk er en del af, et for en vesterlænding som mig, meget svært uforståeligt styre. Og dog – på CCN kan jeg i disse dage

følge indsættelsen af præsident Bush og hans store ord og taler om frihed og hvorfra den kommer og jeg husker stadig, om end vagt Foghs og Blairs store ord om frihed og tyranni i forbindelse med deres krig mod Iran. Sådanne taler, skal man enten være amerikaner, danskere og englændere for at forstå. Så måske er det bare sådan verden fungerer i dag, med hver deres mystiske og for uforstående meget svulstigt talende lederskaber.

Det var et politisk sidespring, tilbage til fiskeriet. Uanset krige, naturkatastrofer og andre elendigheder så er der meget liv på vor klode, også i form af mennesker som blot lever og passer deres arbejde. De kan, som i det europæiske fiskeri pt. miste deres historiske rettigheder til fiskeri fordi der ikke er flere fisk at fange, og de kan som kystfiskerne i den 3. verden miste deres historiske rettigheder til fiskeri, fordi de udefra kommende moderne trawlfartøjer og teknikker, tage fisken fra dem. Det er sagen her i det eritreanske fiskeri i dag og det er hvad vi fra Levende Havs side, vil gøre noget ved. Vi vil være med til at give de eritreanske kystfiskere en reel og praktisk mulighed for at tage kampen op mod den negative udvikling som tegner sig. En udvikling som i sig kun har et eneste industrielt og økonomisk bestemt mål, få fanget så mange fisk som muligt, så hurtigt som muligt og med alle til rådighed stående midler, herunder overfiskeri og om nødvendigt ødelæggelsen af de enestående og meget værdifulde koralrev.

Det bliver en stor opgave som kræver tålmodighed fra begge parter. Men det enestående hav, dets ufattelige ressourcer, kystfiskerne og deres familier og samfund, for nu at slutte af i den politiske retorik, giver os den energi opgaven har brug for. I dag, den 22/1 2005, ser jeg 10 år frem i tiden og der er fred i Eritrea og da er fiskeriet i Det Røde Hav, bæredygtigt, målt på dette unikke havs mange ressourcer og socialt bæredygtigt målt på det fiskeri, de fiskere og de samfund som lever af Det Røde Hav.

Artikel fra Eritrea

Asmara den 25/1 2005

Kurt Bertelsen Christensen, formand for LLH

Eritrea og det danske valg

Eritrea på Afrikas Horn blev selvstændig i 1993 efter en 30 års blodig uafhængigheds krig mod nabolandet Etiopien. Der var fred og udvikling i landet frem til slutningen af 90'erne, hvor krigen mod Etiopien igen blussede op, for så at slutte i 2001, med en skrøbelig fredsaftale overvåget af FN. Eritrea er et besøg værd og det er kontrasternes land, etnisk som geografisk.

Vi opholder os pt. i Eritrea for de afsluttende undersøgelser og forhandlinger, før vi kan ansøge Danida og andre om støtte til og udvikling af det eritreanske kystfiskeri i Det Røde Hav.

Dagen efter det danske Folketingsvalg spiser vi frokost med folk fra fiskeriministeriet, vi er ved at slutte vore undersøgelser og vi skal have diskuteret arbejdet. En direktør har været i Danmark et par gange og han spørger om vi kan være tilfredse med valget. (I Eritrea møder vi jævnligt mennesker som minder os om, at Eritrea og Danmark var samarbejdslande frem til det seneste regeringsskifte i Danmark og ingen vi har mødt har udtrykt forståelse for det danske fravalg af Eritrea som bistandsland). Han gør os opmærksom på, at Eritrea er et nyt land. "Vi er et barn i verden, og begår fejltagelser, men gør børn ikke det?". "Eritrea er altså et barn og opfører sig som sådan, synes du Danmark er en ansvarlig voksen?" Dette emne var til diskussion under frokosten.

På et tidspunkt tager jeg fat i direktørens arm, ser ham ind i øjnene, mens jeg føler på hans mørke hud, og siger ”Vi skal nu hjem til Danmark som netop har givet genvalg til en regering og fremgang til et støtteparti, som eksisterer i kraft af en modstand mod mennesker med din hudfarve”. I direktørens øjne ser jeg ingen vrede, kun undren, iblandet medlidenhed med os, som nødvendigvis her må tage vores del af ansvaret for det danske demokrati og folkestyre.

Kurt Bertelsen Christensen

Massawa den 9/2 2005